

Ο Ιώβ και τα Δύο Δέντρα

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Γεν 2:9, 17, Απ 22:1-2, 14,
Ιωβ 1:1, 2:3, 4:7-8, 42:1-6, Ρωμ 8:56

I. Σύμφωνα με τη θεία αποκάλυψη στην Αγία Γραφή, υπάρχουν δύο δέντρα, δύο πηγές, δύο οδοί, δύο αρχές και δύο ολοκληρώσεις:

- A. Το δέντρο της ζωής υποδηλώνει τον Τριαδικό Θεό ως ζωή για τον άνθρωπο, στη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό. Το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού υποδηλώνει τον Σατανά, τον διάβολο, τον πονηρό, ως θάνατο για τον άνθρωπο, στην πτώση του ανθρώπου ενώπιον του Θεού—Γεν 2:9, 17, Ψλ 36:9α.
- B. Το δέντρο της ζωής είναι η πηγή των ανθρώπων που αναζητούν τον Θεό ως ζωή για την προμήθεια και την απόλαυσή τους. Το δέντρο του καλού και του κακού είναι η πηγή των ανθρώπων που ακολουθούν τον Σατανά ως το δηλητήριο εις τον θάνατο και την αιώνια απώλεια—Ιω 1:4, 15:1, 8:44.
- Γ. Η πρώτη οδός είναι η οδός της ζωής, η στενή οδός, όπου οι άνθρωποι αναζητούν τον Θεό, κερδίζουν τον Θεό, και απολαμβάνουν τον Θεό στην αιώνια ζωή Του, που είναι η προμήθειά τους. Η δεύτερη οδός είναι η οδός του θανάτου καθώς και του καλού και του κακού, η ευρύχωρη οδός, όπου οι άνθρωποι ακολουθούν τον Σατανά για να γίνουν δικά του τέκνα—Μτ 7:13-14, Πραξ 9:2, Α' Ιω 3:10α.
- Δ. Η πρώτη αρχή είναι η αρχή της ζωής—η αρχή της εξάρτησης από τον Θεό. Η δεύτερη αρχή είναι η αρχή του θανάτου καθώς και του καλού και του κακού—η αρχή της ανεξαρτησίας από τον Θεό—Γεν 4:3-4, Ιερ 17:5-8, Ιω 15:5.
- E. Η δύο ολοκληρώσεις είναι το τελικό αποτέλεσμα των δύο δέντρων, των δύο πηγών, των δύο οδών και των δύο αρχών:
  - 1. Η ολοκλήρωση της οδού της ζωής είναι η πόλη του νερού της ζωής, η Νέα Ιερουσαλήμ—Απ 21:2, 9-11, 22:1-2.
  - 2. Η ολοκλήρωση της οδού του θανάτου, του καλού και του κακού είναι η λίμνη του πυρός—Απ 19:20, 20:10, 14-15.

II. Η πρόθεση του Θεού ήταν να μην βρίσκεται ο Ιώβ στη γραμμή του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού, αλλά στη γραμμή του δέντρου της ζωής:

- A. Η λογική του Ιώβ και των φίλων του ήταν σύμφωνα με τη γραμμή του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού. Τους έλειπε η θεία αποκάλυψη και η εμπειρία της θείας ζωής—Ιωβ 2:11—32:1.
- B. Ο Ιώβ, όπως και οι φίλοι του, έμειναν στην γνώση του καλού και του κακού, μη γνωρίζοντας την οικονομία του Θεού—Ιωβ 4:7-8:
  - 1. Ούτε ο Ιώβ ούτε οι φίλοι του ήταν στη γραμμή του δέντρου της ζωής, που ο Θεός είχε καθορίσει για τον άνθρωπο—Γεν 2:9.
  - 2. Η αντίληψή τους σχετικά με τη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό είχε θεμελιωθεί πάνω στο καλό και το κακό, στο σωστό και το λάθος, απόλυτα σύμφωνα με την αρχή του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού και σύμφωνα με την ανθρώπινη, ηθική αντίληψη του πεσμένου ανθρώπου—Ιωβ 8:1-20.
- Γ. Ο Ιώβ και οι φίλοι του βρίσκονταν στη σφαίρα του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού. Ο Θεός προσπαθούσε να τους γλιτώσει απ' αυτή τη σφαίρα και να τους φέρει στη σφαίρα του δέντρου της ζωής—Ιωβ 1:1, 2:3, 19:10.
- Δ. Ο σκοπός που ο Θεός σμίλεψε τον Ιώβ ήταν να τον μεταφέρει από την οδό του καλού και του κακού στην οδό της ζωής, ώστε να μπορέσει ο Ιώβ να κερδίσει τον Θεό στο έπακρο—Ιωβ 42:1-6.

III. Χρειαζόμαστε το όραμα του δέντρου της ζωής—Γεν 2:9, Απ 22:1-2, 14:

- A. Το δέντρο της ζωής υποδηλώνει τον Τριαδικό Θεό εν Χριστώ ως ζωή, που παρέχει τον εαυτό Του στον εκλεκτό λαό Του σε μορφή τροφής—Γεν 2:9.
- B. Το δέντρο της ζωής είναι το επίκεντρο του σύμπαντος:
  - 1. Σύμφωνα με τον σκοπό του Θεού, η γη είναι το επίκεντρο του σύμπαντος, ο κήπος της Εδέμ είναι το επίκεντρο της γης, και το δέντρο της ζωής είναι το επίκεντρο του κήπου της Εδέμ. Επομένως, το σύμπαν επικεντρώνεται στο δέντρο της ζωής.
  - 2. Τίποτα δεν είναι πιο κεντρικό και πιο κρίσιμο για τον Θεό και τον άνθρωπο από το δέντρο της ζωής—Γεν 3:22, Απ 22:14.
- Γ. Η Καινή Διαθήκη αποκαλύπτει ότι ο Χριστός είναι η εκπλήρωση της απεικόνισης του δέντρου της ζωής—Ιω 1:4, 15:5.
- Δ. Όλες οι πτυχές του Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα, όπως αποκαλύπτονται στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, αποτελούν την έκβαση του δέντρου της ζωής—Ιω 6:48, 8:12, 10:11, 11:25, 14:6.
- Ε. Η απόλαυση του δέντρου της ζωής θα είναι η αιώνια μερίδα όλων των λυτρωμένων του Θεού—Απ 22:1-2, 14:
  - 1. Το δέντρο της ζωής εκπληρώνει στην αιωνιότητα την αρχική πρόθεση του Θεού για τον άνθρωπο—Γεν 1:26, 2:9.
  - 2. Ο καρπός του δέντρου της ζωής θα αποτελεί τροφή για τους λυτρωμένους του Θεού στην αιωνιότητα. Αυτός ο καρπός θα είναι συνεχώς φρέσκος επειδή θα παράγεται κάθε μήνα—Απ 22:2.

IV. Τα δύο δέντρα στη Γένεση 2:9—το δέντρο της ζωής και το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού—αντιπροσωπεύουν δύο αρχές του καθημερινού βίου:

- A. Τα δύο δέντρα δείχνουν ότι ένας Χριστιανός μπορεί να ζει σύμφωνα με δύο διαφορετικές αρχές—την αρχή του σωστού και του λάθους ή την αρχή της ζωής—Α' Κορ 8:1.
- B. Ο Ιώβ και οι φίλοι του επιδίωκαν κάτι στη σφαίρα της ηθικής, αλλά εμείς, οι πιστοί εν Χριστώ, πρέπει να επιδιώκουμε κάτι στη σφαίρα του Θεού—Α' Κορ 15:28, Εφ 3:16-21.
- Γ. Το να είμαστε Χριστιανοί δεν αποτελεί ζήτημα της αρχής του σωστού και του λάθους, ούτε της αρχής του καλού και του κακού, αλλά ζήτημα της ζωής—Α' Ιω 5:11-13, 20:
  - 1. Όταν λάβαμε τον Κύριο Ιησού και κερδίσαμε μια καινούργια ζωή, αποκτήσαμε μία άλλη αρχή του καθημερινού βίου—την αρχή της ζωής. Αν δεν γνωρίζουμε αυτή την αρχή, θα παραμερίζουμε την αρχή της ζωής και θα ακολουθούμε την αρχή του σωστού και του λάθους.
  - 2. Στον πρακτικό μας καθημερινό βίο μπορεί να μην βρισκόμαστε στη γραμμή του δέντρου της ζωής, αλλά στη γραμμή του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού—Πρμ 16:25, 21:2.
  - 3. Στον καθημερινό μας βίο δεν πρέπει να βρισκόμαστε στη σφαίρα του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού, αλλά στη σφαίρα του ζωοποιού Πνεύματος—Α' Κορ 15:45β, Ρωμ 8:2.
  - 4. Προκειμένου να ζούμε σύμφωνα με την αρχή του δέντρου της ζωής, χρειάζεται να ακολουθούμε την εσωτερική αίσθηση της ζωής—Ρωμ 8:6, Εφ 4:18-19, Ησ 40:31:
    - α. Από την αρνητική πλευρά, η αίσθηση της ζωής είναι το αίσθημα του θανάτου—Ρωμ 8:6α.
    - β. Από τη θετική πλευρά, η αίσθηση της ζωής είναι το αίσθημα της ζωής και της ειρήνης, με την επίγνωση της δύναμης, της ικανοποίησης, της ανάπαυσης, του φωτός και της παρηγοριάς—Ρωμ 8:6β.

5. Όταν ζούμε σύμφωνα με την αρχή του δέντρου της ζωής, δεν θα νοιαζόμαστε για το καλό και το κακό αλλά για την ζωή, και θα διακρίνουμε ζητήματα όχι σύμφωνα με το σωστό και το λάθος, αλλά σύμφωνα με τη ζωή και τον θάνατο—Γεν 2:9, 16-17, Β' Κορ 11:3.

V. Κάθε γνήσιος πιστός εν Χριστώ αποτελεί έναν μικρό κήπο της Εδέμ, έχοντας τον Θεό, ως το δέντρο της ζωής, στο πνεύμα του και τον Σατανά, ως το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού, στη σάρκα του—Γεν 2:9, Ρωμ 8:2, 5-6:

- A. Αποτελούμε έναν μικρό κήπο της Εδέμ επειδή η τριμερής κατάσταση, που συμπεριλαμβάνει τον Θεό, τον άνθρωπο και τον Σατανά, βρίσκεται τώρα μέσα μας—Γεν 1:27-29, 2:9, 16-17:
  1. Πριν από την πτώση του ανθρώπου, το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού καθώς και το δέντρο της ζωής ήταν έξω από τον άνθρωπο—Γεν 2:9, 16-17.
  2. Μέσω της πτώσης το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού βρέθηκε μέσα μας. Μέσω της αναγέννησης, το δέντρο της ζωής είναι τώρα μέσα μας.
  3. Το πνεύμα μας αναμιγνύεται με τον Τριαδικό Θεό και το σώμα μας, το οποίο έγινε σάρκα, αναμιγνύεται με το αμαρτωλό στοιχείο του Σατανά (Α' Κορ 6:17, Ρωμ 5:12, 6:6, 12). Αυτό κάνει τον Χριστιανό να αποτελεί έναν μικρό κήπο της Εδέμ.
- B. Ως εκείνοι που αντιπροσωπεύονται από τον Αδάμ στη Γένεση 2, έχουμε το δέντρο της ζωής στο πνεύμα μας καθώς και το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού στη σάρκα μας—Γεν 2:9, Απ 2:7β, 22:14:
  1. Κάθε φορά που ερχόμαστε σε επαφή με το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού, γινόμαστε νεκροί. Κάθε φορά που ερχόμαστε σε επαφή με το δέντρο της ζωής, κερδίζουμε τη ζωή—Ρωμ 8:5-6, 10.
  2. Αν στεκόμαστε στην πλευρά του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού και έχουμε επαφή με τον Σατανά, θα ζούμε τη ζωή του Σατανά, του διαβόλου, και το αποτέλεσμα θα είναι θάνατος—Β' Κορ 11:3, Ρωμ 3:23, Α' Ιω 3:4.
  3. Αν στεκόμαστε στην πλευρά του δέντρου της ζωής και έχουμε επαφή με τον Θεό, θα ζούμε τον Θεό, και το αποτέλεσμα θα είναι ζωή—Ιω 11:25, 14:6, 15:1, 4-5.
- Γ. Η προς Ρωμαίους 8:5-6 παρουσιάζει έναν μικρό κήπο της Εδέμ, με τη σάρκα και τον θάνατο από την μία πλευρά, το πνεύμα και τη ζωή από την άλλη, και το νου να βρίσκεται στη μέση:
  1. Από την προς Ρωμαίους 8 μαθαίνουμε ότι χρειάζεται να θέτουμε την ύπαρξή μας στον Ζωντανό, που κατοικεί στο πνεύμα μας, και να παραμένουμε ένα με Αυτόν—Ρωμ 8:6β, Α' Κορ 6:17.
  2. Όταν φρονούμε το πνεύμα, έχουμε ζωή, ειρήνη, φως, παρηγοριά και δύναμη. Η δίψα μας σβήνει και η πείνα μας ικανοποιείται—Ρωμ 8:5, 6β, Ιω 4:14, 7:37-38, Μτ 5:6.
  3. Όταν φρονούμε το πνεύμα, ο νους μας είναι γεμάτος ζωή και ειρήνη—Ρωμ 8:6β:
    - α. Έχουμε ειρήνη επειδή δεν υπάρχει καμία ασυμφωνία ανάμεσα στην εξωτερική μας συμπεριφορά και την εσωτερική μας ύπαρξη—Ρωμ 8:6β, Ησ 9:6-7, 26:3.
    - β. Όταν μιλάμε κατά το φρόνημα του πνεύματος, η ζωή ενσωματώνεται στα λόγια μας επειδή είμαστε ένα πνεύμα με τον Κύριο—Πρμ 18:21, Ιω 6:63, Εφ 4:29.